

Repertorium nr.	Vonnis nr. 2012/ 1467
Eindvonnis	d.d. 29 juni 2012

DE EERSTE KAMER VAN DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN

INZAKE

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie met diensten gevestigd
te
- eiser -
ter zitting vertegenwoordigd door Mr. advocaat te
loco Mr. , advocaat te

TEGEN

dakwerker: geboren te op
wonende te
fabrieksarbeidster, geboren te op
wonende te
- verweerders -
ter zitting in persoon aanwezig

De zaak werd ingeleid door middel van het exploit van dagvaarding van 24.05.2012.

Partijen werden gehoord op de zitting van 08.06.2012 waar Nederlands werd gesproken.

Eiseres heeft stukken neergelegd.

1.

De vordering is ontvankelijk.

Uit de stukken blijkt dat verweerders enkele jaren geleden een weekendverblijf hebben aangekocht dat gelegen is te alwaar zij verblijven sinds 1 januari 2010. Volgens het bevolkingsregister zijn verweerders sinds 3 maart 2011 ingeschreven in dit weekendverblijf als hebbende er hun hoofdverblijf.

Het weekendverblijf is blijkbaar zonder stedenbouwkundige vergunning opgericht rond het jaar 1982 en werd dus wederrechtelijk geplaatst en in stand gehouden.

Aan de overzijde van de woning werd een carport opgericht met een grootte van ongeveer 3 meter op 6 meter.

Deze onroerende goederen zijn gelegen in natuurgebied, zijnde ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Verweerders gebruiken – in strijd met de bestemmingsvoorschriften – het weekendverblijf voor permanente bewoning, waardoor de natuurwaarden in gevaar komen.

Conform artikel 6.1.41 §1 1° VGRO is de vorderende overheid gehouden om ten aanzien van dergelijke inbreuken het herstel in de vorige staat te vorderen, tenzij het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken kennelijk kan volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen.

Het gemeentebestuur vroeg de politie te de nodige vaststellingen te doen en ter zake een proces-verbaal op te stellen. Het strafdossier werd echter zonder gevolg geklasseerd om opportuniteitsredenen.

Eiseres vordert thans:

- te horen vaststellen dat verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, een grond hebben gebruikt voor het oprichten/instandhouden/permanent bewonen van een weekendverblijf, het oprichten van een carport, gelegen te gekadastreerd
- veroordeling van verweerders tot herstel binnen de 12 maanden na betekening van de uitspraak van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging,
- te zeggen voor recht dat de termijn van herstel niet dient beschouwd te worden als een termijn van verbeurdverklaring van de dwangsom,
- verweerders geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis 4° lid Ger.W. toe te staan en deze termijn uitdrukkelijk uit te sluiten,
- verweerders te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.

Verweerders stellen dat de carport er stond en dat zij het goed hebben gekocht in de staat waarin het zich bevond.

Zij beweren dat zij van de gemeente toestemming hebben gekregen om er te

wonen. Uit het strafdossier blijkt evenwel dat weigerde verweerdere in te schrijven op hun huidige adres, omdat hun woning gelegen is in een weekendzone. Op 3 maart 2011 hebben verweerdere dan een verzoek gericht tot de Federale Overheidsdienst, Binnenlandse Zaken tot beslechting van de betwisting betreffende hun hoofdverblijfplaats.

Op 13 mei 2011 heeft de minister van Binnenlandse Zaken beslist om verweerdere voorlopig in te schrijven in het bevolkingsregister van . Het betreft hier dus een voorlopige inschrijving overeenkomstig artikel 16 § 2 van het K.B. van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister. Dergelijke inschrijving wordt slechts toegekend voor een periode van maximum drie jaar.

Indien het gaat om een gebouw of een caravan waar (permanente) bewoning niet is toegelaten om reden van ruimtelijke ordening, (vb. de permanente bewoning van een weekendverblijf), dient een gerechtelijke procedure te worden ingezet teneinde te vermijden dat de inschrijving definitief wordt. Dit kan o.m. gebeuren door het laten opstellen van een proces-verbaal van de desbetreffende bouwovertreiding met het oog op de overmaking ervan aan de bevoegde Procureur des Konings of door het neerleggen van een klacht met burgerlijke partijstelling. In casu heeft het schepencollege van op 18 juli 2011 een verzoek gericht aan de lokale politie van de zone om een proces-verbaal op te stellen.

De rechtbank stelt vast dat net omwille van het feit dat het weekendverblijf er al ongeveer 30 jaar staat, niet de afbraak van dit weekendverblijf wordt gevorderd, enkel de staking van het strijdig gebruik, zijnde de permanente bewoning.

De rechtbank merkt bovendien op dat niet enkel het oprichten van een onroerend goed zonder stedenbouwkundige vergoeding een inbreuk uitmaakt, doch eveneens het instandhouden ervan.

Verweerdere ontkennen niet het weekendverblijf permanent te bewonen. Zij ontkennen wel de carport te hebben opgericht, doch de instandhouding ervan maakt eveneens een inbreuk uit.

De vordering komt dan ook bewezen voor op grond van de neergelegde stukken en de uitleg gegeven ter zitting en kan integraal worden toegekend zoals gevorderd en zoals hierna uiteengezet in het beschikkend gedeelte.

Er wordt een dwangsom toegekend van € 25,00 per dag vertraging van niet-uitvoering van het vonnis.

3.

Verweerdere worden tot slot veroordeeld tot de kosten van het geding.

Zie de art. 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der alen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

De rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Stelt vast dat verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, een grond hebben gebruikt voor het oprichten/instandhouden/permanent bewonen van een weekendverblijf en het oprichten/instandhouden van een carport, gelegen te gekadastreerd

Veroordeelt verweerders tot herstel binnen de 12 maanden na betekening van de uitspraak van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit onder verbeurte van een dwangsom van € 25,00 per dag vertraging.

Zegt voor recht dat de termijn van herstel niet dient beschouwd te worden als een termijn van verbeurdverklaring van de dwangsom.

Verleent verweerders geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis 4° lid Ger.W. en sluit deze termijn uitdrukkelijk uit.

Veroordeelt verweerders tot de kosten van het geding, in hoofde van eiseres begroot en door de rechtbank vereffend op 496,08 euro dagvaardingskosten en 16,50 euro attesten kadaster.

Verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op 29 juni 2012.

Aanwezig:

voorzitter van de rechtbank, alleenzetelend rechter, voorzitter van de eerste kamer en griffier.